

Vad händer sen?

Nu ska vi återvända till mina fåglar. Texten, som jag började skriva, lät ju så här:

Fåglarna är mycket stora och alldeles kolsvarta. Deras långa och spetsiga näbbar gapar och hugger och biter. De ger inte ett ljud ifrån sig. Men de flaxar fram och tillbaka med sina enorma vingar och då hörs ett kusligt svischande ljud. Jag är livrädd och blir alldeles stel i kroppen. Jag står alldeles stilla.

Vad händer sen?

Man måste alltid tänka igenom, vad som ska **hända** i en berättelse.

Mina fåglar kan t. ex.

- anfalla mig
- omringa mig
- börja tala som människor
- gripa tag i mig och föra bort mig
- flyga sin väg och lämna mig fred osv.

Men det sista är nog mindre bra, för då tar ju spänningen slut!

***** *****

Jag bestämmer mig för att **fåglarna ska omringa mig**.

Och än en gång tar jag frågorna på sidan två till hjälp.

Vad ser du? *Blixtsnabbt flyger alla fåglarna upp, cirklar runt och landar i en ring runt mig.*

Vad hör du? *Jag hör ett svagt prasslande ljud, precis som om fåglarna viskar eller väser till varandra.*

Vad tänker du? *Kan de prata med varandra? tänker jag.*

Vad gör du? *Jag vågar inte röra mig.*

Kom ihåg:

När läsaren har fått veta vilket problem huvudpersonen har, måste du som författare tänka noga igenom, vad som ska hända sen.